

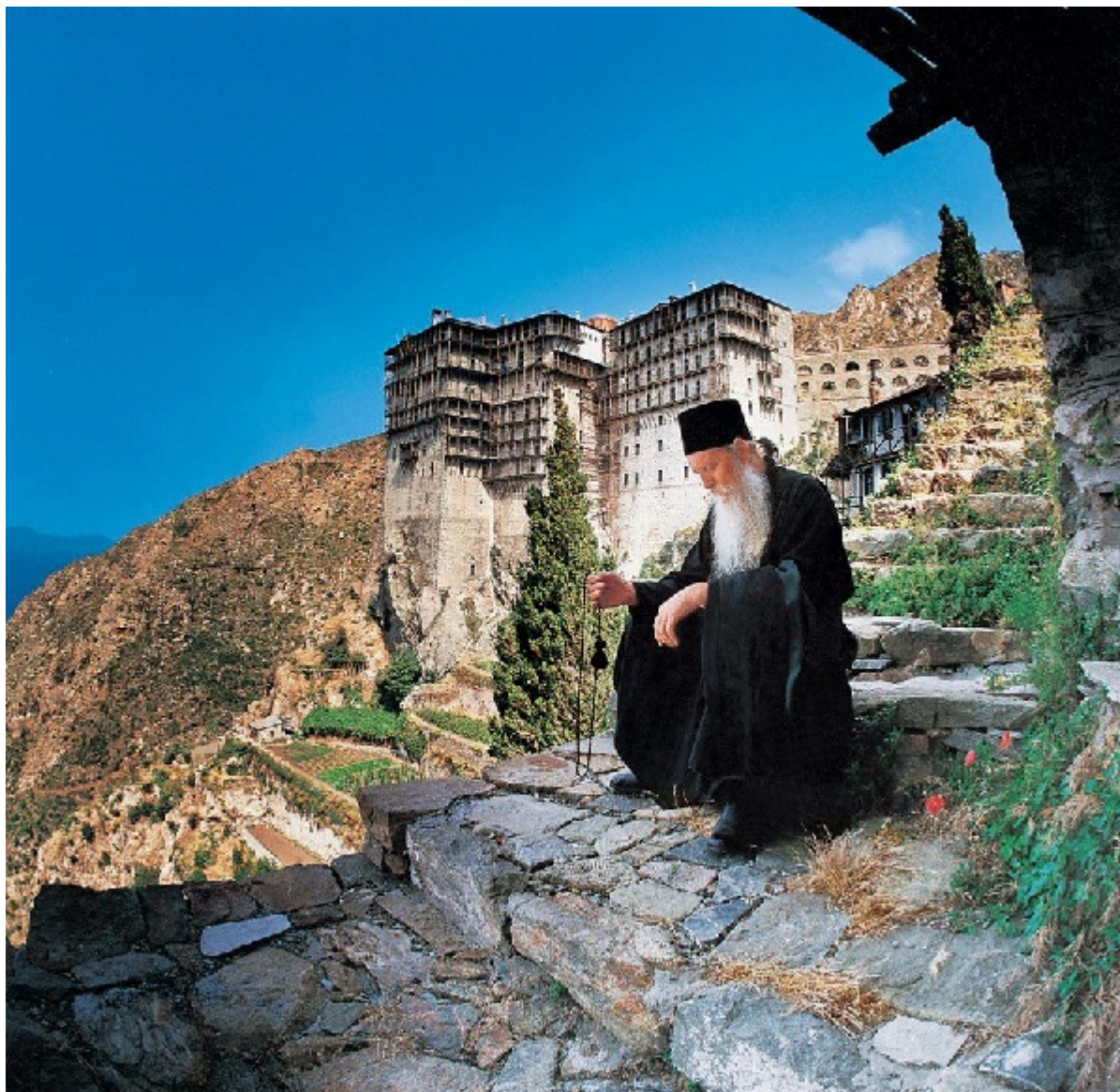
Εκοιμήθη ο Γέρον Γαλακτίων ο Σιμωνοπετρίτης

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Εχθές το βράδυ, την ώρα που ελάμβανε χώρα το γεύμα μετά συνέδριο για την Νέα Γραφή της Βυζαντινής μουσικής στη Θεσσαλονίκη μάς ήρθε η είδηση: «*Κοιμήθηκε ο παππούς ο Γαλακτίων...*». Η αίθουσα ήταν γεμάτη από αγιορείτες και φιλαγιορείτες. Καταλάβαινε κάποιος εύκολα ότι για κάποια λεπτά όλοι χαμηλόφωνα συζητούσαν για το γεγονός αυτό. Την σοβαρότητα στα πρόσωπα την διαδεχόταν αμέσως σχεδόν ένα χαμόγελο, λες και όλοι προσπαθούσαν να μιμηθούν το χαμόγελο του γέρο - Γαλακτίωνα, του «παππού», όπως τον αποκαλούσαμε όλοι όσοι τον γνωρίσαμε από κοντά και ζήσαμε στιγμές μαζί του.

Καταγόταν από το Δενδροχώρι Τρικάλων, έγγαμος και πατήρ πέντε τέκνων εκ των οποίων τα δύο έγιναν μοναχοί, η Γερόντισσα Νικοδήμη, Ηγουμένη του Ιερού Κοινοβίου Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Ορμύλια της Χαλκιδικής και ο π. Αθανάσιος Σιμωνοπετρίτης, ιερομόναχος και Υμνογράφος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας. Ο Γέρων Γαλακτίων εκάρη και ο ίδιος Μοναχός στην Σιμωνόπετρα, από τον τότε Ηγούμενο Γέροντα Αιμιλιανό, χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος και κατόπιν διετέλεσε ηγούμενος στην Ιερά Μονή του Κωνσταμονίτου, από όπου αργότερα παραιτήθηκε και επέστρεψε στην Μονή της μετανοίας του έως την κοίμησή του εχθές.

Τέτοιες ώρες σπουδαίες και μεγάλες για κάθε ψυχή, τις ώρες της Εξόδου και της συνάντησης με τον κτίστη, εμείς οι «περιλειπόμενοι» απορφανιζόμαστε από το πρόσωπο των κεκοιμημένων με μία θλίψη ανθρώπινη. Η καρδιά μας όμως που μένει συνεχώς μαζί τους βοά εν ησυχία, γεμίζει από την παρουσία τους, ζωντανεύει εικόνες και μνήμες που χαραχτηκαν ανεξίτηλα μέσα της και χάραξαν τους

δρόμους μιας ολόκληρης ζωής.

Μετά από μία κουρά μοναχού, πριν από πολλά χρόνια, κατά την ομιλία στην τράπεζα ο Γέρων Αιμιλιανός ήταν από τις ελάχιστες φορές που αναφέρθηκε σε κάποιο πρόσωπο επαινώντας το, χωρίς να το κατονομάσει. Είπε: «Αυτός ο άνθρωπος είναι το χαμόγελο όλων μας. Όταν δεν τον βλέπουμε εις τον Ναό, όλοι τον αναζητούμε και αναρωτιόμαστε πότε θα έρθει. Είναι ο πιο αγαπητός και ο πιο χρήσιμος άνθρωπος της Μονής μας...». Μειδιώντας όλοι όσοι ήμασταν εκεί αμέσως καταλάβαμε σε ποιον αναφερόταν. Δεν υπάρχει επισκέπτης-προσκυνητής της Σιμωνόπετρας που να μην άκουσε τον π. Γαλακτίωνα να διαβάζει τον Προοιμιακό ή τον Εξάψαλμο, να ψέλνει με την χαρακτηριστική γλυκιά του φωνή τα Ευλογητάρια και την «Τιμιωτέρα» ή το «Ερχόμενος ο Κύριος» την Μεγάλη Εβδομάδα. Να έρχεται έως το βαθύ του γήρας πρώτος στις ακολουθίες και να αναχωρεί τελευταίος κοσμώντας τον Ναό με την αρχοντική και γλυκεία συνάμα παρουσία του.

Τα καλάθια τα οποία έπλεκε ο ίδιος με περισσή τέχνη και ορισμένες φορές έδινε ως ευλογία αποκτούν πια ακόμη μεγαλύτερη αξία στις γωνιές των σπιτιών μας μαζί με την ευχή του.

Αιωνία η μνήμη του Γέροντος Γαλακτίωνος του Σιμωννοπετρίτου

Την ευχή του να έχουμε

Καλόν Παράδεισο Παππού!